

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2012. gada 6. septembrī*

Kopienas muitas kodekss — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — 204. panta 1. punkta a) apakšpunkts —
Ievešanas pārstrādei procedūra — Neuzlikšanas sistēma — Muitas parāda rašanās — Pienākuma
noteiktajā termiņā iesniegt norēķinu neizpilde

Lieta C-262/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Vācija)
iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 30. martā un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 27. maijā,
tiesvedībā

Döhler Neuenkirchen GmbH

pret

Hauptzollamt Oldenburg.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*],
R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents) un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerālvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators, vēlāk A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 13. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā 2011. gada 25. oktobra lēmumu par mutvārdu procesa atsākšanu un 2011. gada
1. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Döhler Neuenkirchen GmbH* vārdā – *H. Bleier, Rechtsanwalt*,
- *Hauptzollamt Oldenburg* vārdā – *A. Gessler, Oberregierungsrätin*,
- Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek* un *V. Štencel*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *L. Bouyon* un *B.-R. Killmann*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2012. gada 8. martā tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 648/2005 (OV L 117, 13. lpp.; turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 204. panta 1. punkta a) apakšpunktu
- 2 Šis lūgums ir ticis izteikts tiesvedībā starp *Döhler Neuenkirchen GmbH* (turpmāk tekstā – “*Döhler*”) un *Hauptzollamt Oldenburg* [Oldenburgas galveno muitas pārvaldi] (turpmāk tekstā – “*Hauptzollamt*”) par *Döhler* radušos ievadmuitas parādu, jo norēķins par precēm, kas bija ievestas pārstrādei neuzlikšanas sistēmas ietvaros, muitas kontroles iestādei tika iesniegts pēc šim nolūkam paredzētā termiņa izbeigšanās.

Atbilstošās tiesību normas

Muitas kodekss

- 3 Ievešana pārstrādei neuzlikšanas sistēmas ietvaros ir definēta Muitas kodeksa 114. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Atbilstoši tam Kopienas muitas teritorijā vienai vai vairākām pārstrādes darbībām var izmantot ārpuskopienas preces, kas paredzētas atkalizvešanai no Kopienas muitas teritorijas kompensācijas produktu veidā, neattiecinot uz tām ievadmuitas nodokļus vai tirdzniecības politikas pasākumus. Atbilstoši minētā panta 2. punkta c) un d) apakšpunktam kompensācijas produkti ir visi produkti, kas rodas pārstrādes darbībās, it īpaši – preces pārveidojot.

- 4 Muitas kodeksa 89. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Neuzlikšanas procedūra ar saimniecisku nozīmi tiek slēgta, ja jaunā preču muietošanas vai izmantošanas režīmā nodod vai nu preces, kas nodotas šai procedūrai, vai kompensējošus produktus vai pārstrādes produktus, kuri tai nodoti.”

- 5 Muitas kodeksa 118. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:

“1. Muitas dienesti nosaka, kādā termiņā kompensācijas produkti izvedami vai atkalizvedami, vai nododami citā muietošanas vai izmantošanas režīmā. [..]

2. Šis termiņš sākas tajā dienā, kad ārpuskopienas preces tiek nodotas procedūrā “ievešana pārstrādei”. Muitas dienesti var piešķirt pagarinājumu, ja atļaujas turētājs iesniedz pienācīgi pamatotu lūgumu.

Vienkāršības labad var nolemt, ka termiņš, kas sākas kāda kalendārā mēneša vai ceturkšņa laikā, beidzas nākamā kalendārā mēneša vai attiecīgi ceturkšņa pēdējā dienā.”

- 6 Muitas kodeksa VII sadaļas “Muitas parāds” 2. nodaļā ir ietverti noteikumi par muitas parāda rašanos. Šajā nodaļā it īpaši ietilpst arī 201.–205. pants, kuros ir noteikti ievadmuitas parāda rašanās pamati.

- 7 Muitas kodeksa 204. panta 1. un 2. punkts ir šādi:

“1. Ievadmuitas parāds rodas:

- a) neizpildot kādu no pienākumiem, ko uzliek ievadmuitas nodoklim pakļaujamo preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras izmantošanu, kurā tās nodotas, vai

[..]

pārējos gadījumos [nelikumīgi izņemot no muitas uzraudzības ar ievadmuitas nodokli apliekamās preces], ja vien netiek konstatēts, ka neizpildīšana nav būtiski iespaidojusi attiecīgās pagaidu glabāšanas vai muitas procedūras pareizu norisi.

2. Muitas parāds rodas [..] brīdī, kad pienākums, kura neizpildīšana rada muitas parādu, netiek vairs pildīts [..].”

Īstenošanas regula

- 8 Eiropas Komisija 1993. gada 2. jūlijā pieņēma Regulu (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007 (OV L 62, 6. lpp.; turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula”).
- 9 Īstenošanas regulas 496. panta m) punktā “procedūras pabeigšanas termiņš” ir definēts kā “diena, līdz kurai precēm vai produktiem jābūt nodotiem jaunā atļautā, muitas apstiprinātā apstrādē vai izmantošanā”.
- 10 Šis pašas Īstenošanas regulas 521. pantā ir noteikts, ka:

“1. Ne vēlāk kā līdz slēgšanas termiņa beigām neatkarīgi no tā, vai tiek izmantota apkopošana saskaņā ar [Muitas] Kodeksa 118. panta 2. punkta otro daļu:

— ieviešanas pārstrādei (neuzlikšanas sistēmas) [..] gadījumā 30 dienu laikā iesniedzams norēķins uzraudzības iestādei,

[..]

Ja īpaši apstākļi to atļauj, muitas dienests var termiņu pēc tā paiešanas pagarināt.

2. Norēķins vai pieprasījums satur šādus datus, ja uzraudzības iestāde nav noteikusi citādi:

a) atļaujas standarta dati;

[..]

e) dati no deklarācijām, ar kurām ievadpreces nodotas procedūrai;

f) kompensācijas produktu vai pārstrādes produktu, vai preču nemainītā veidā daudzums un veids un muitas apstiprinātā apstrāde vai izmantošana, kurai tie bijuši nodoti, iekļaujot datus no atbilstīgajām deklarācijām, citiem muitas dokumentiem vai citiem dokumentiem, kas saistīti ar slēgšanu, un slēgšanas termiņi;

[..]

i) ievadmuitas nodokļa summa, kas jāsamaksā vai jāatmaksā, vai jāatlaiž, un, attiecīgā gadījumā, maksājamie kompensācijas procenti. Ja šī summa saistīta ar 546. panta piemērošanu, to norāda;

[..]

3. Uzraudzības iestāde var pati sastādīt norēķinu.”

11 Īstenošanas regulas 546. panta pirmajā un otrajā daļā ir paredzēts šādi:

“[Ar muitas iestāžu, kurām jāatļauj režīma izmantošana, lēmumu] nosaka, vai kompensācijas produkti vai preces nemainītā veidā ir laižamas brīvā apgrozībā bez muitas deklarācijas, nepārkāpjot aizliegumus un ierobežojumus. Šādā gadījumā uzskatāms, ka tās laistas brīvā apgrozībā, ja tās nav nodotas muitas apstiprinātai apstrādei vai izmantošanai, beidzoties slēgšanas termiņam.

Kodeksa 218. panta 1. punkta pirmās daļas vajadzībām tiek uzskatīts, ka deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā izsniegta un atļaušana notikusi norēķinu zīmes uzrādīšanas brīdī.”

12 Īstenošanas regulas 859. pantā, kurš ietverts tās IV sadaļā, kas veltīta muitas parādam, konkrētāk, šīs sadaļas 2. nodaļā, kuras nosaukums ir “Parāda rašanās”, ir paredzēts, ka:

“Uzskata, ka šāda saistību nepildīšana būtiski neietekmē pagaidu glabāšanas vai muitas procedūras pareizu norisi [Muitas] Kodeksa 204. panta 1. punkta izpratnē, ar noteikumu, ka:

- saistību nepildīšanas mērķis nav bijis nelikumīgi izvairīties no muitas uzraudzības pār precēm,
- saistību nepildīšanas cēlonis nav attiecīgās personas acīm redzama nolaidība un
- vēlāk tiek nokārtotas visas formalitātes, kas vajadzīgas preču stāvokļa labošanai:

[..]

- 9) Ievešanā pārstrādei un pārstrādē muitas kontrolē, pārsniedzot termiņu, kas atvēlēts norēķina iesniegšanai, ar noteikumu, ka šis termiņš būtu pagarināts, ja laikus būtu pieprasīts pagarinājums;

[..].”

13 Atbilstoši Īstenošanas regulas 860. pantam “muitas dienesti uzskata, ka ir radies [Muitas] Kodeksa 204. panta 1. punktā minētais muitas parāds, ja vien persona, kura būtu parādnieks, nepierāda, ka ir izpildīti 859. pantā uzskaitītie nosacījumi”.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

14 2006. gada pirmā ceturkšņa laikā *Döhler* ievada augļu sulu koncentrātus, kurus tā pārstrādāja procedūras “ievešana pārstrādei” neuzlikšanas režīmā ietvaros atbilstoši tai šai ziņā piešķirtajai atļaujai. Atbilstoši šai atļaujai procedūras “ievešana pārstrādei” pabeigšanas termiņš bija nākamā kalendārā gada ceturtais ceturksnis pēc ārpuskopienas preču ieviešanas šajā režīmā, proti, 2007. gada 31. marts. No lietas materiāliem arī izriet, ka atbilstoši minētajai atļaujai *Döhler* drīkstēja preces nemainītā veidā vai kompensācijas produktus laist brīvā apgrozībā bez muitas deklarācijas.

15 Kaut arī norēķins bija jāiesniedz 30 dienu laikā pēc procedūras pabeigšanas, kas pamatlietā bija vēlākais 2007. gada 30. aprīlī, *Döhler* to neizdarīja un ignorēja *Hauptzollamt* brīdinājumu, kurā bija pieprasīts šo norēķinu iesniegt līdz 2007. gada 20. jūnijam.

16 Tā kā norēķins netika iesniegts, *Hauptzollamt* 2007. gada 4. jūlijā visām ievestajām precēm, attiecībā uz kurām procedūras pabeigšanas termiņš beidzās 2007. gada 31. martā, piemēroja ievadmuitas nodokli atbilstoši to kopējai summai, proti, EUR 1 403 188,49 apmērā.

- 17 2007. gada 10. jūlijā *Döhler* beidzot iesniedza norēķinu par pamatlietā aplūkojamām precēm, ievadmuitas nodokli norādot EUR 217 338,39 apmērā, kas atbilda mazākam ievesto un noteiktajā termiņā, proti, līdz 2007. gada 31. martam, neeksportēto preču apmēram, kā bija aplēsusi *Hauptzollamt*.
- 18 *Döhler* atšķirību starp *Hauptzollamt* noteikto ievadmuitas nodokļa summu un to summu, kas izrietēja no tās norēķina, apstrīdēja, un, kad tās sūdzība tika noraidīta, tā cēla prasību *Finanzgericht Hamburg* [Hamburgas Finanšu tiesā], lai panāktu nodokļa, kuru tā uzskatīja, ka tai nav pienākuma maksāt, samazinājumu.
- 19 *Finanzgericht Hamburg* noraidīja tajā celto prasību, norādot, ka, neievērojot termiņu, kas noteikts norēķina iesniegšanai, *Döhler* nebija izpildījusi savus pienākumus, kas saskaņā ar Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunktu radīja muitas parādu. Šī tiesa arī uzskatīja, ka norēķina novēlotu iesniegšanu nevar uzskatīt par pārkāpumu, kas faktiski nav ietekmējis muitas procedūras pareizu norisi Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta beigu daļas, kas īstenota ar Īstenošanas regulas 859. panta 9. punktu, izpratnē.
- 20 Attiecībā uz to minētā tiesa norādīja, pirmkārt, ka norēķina iesniegšanas termiņu nebūtu iespējams pagarināt, pat ja pieprasījums tiktu iesniegts laikus, jo nebija īpašu apstākļu, kas attaisnotu šādu pagarinājumu un, otrkārt, *Döhler* bija vainojama acīmredzamā nolaidībā, jo kā pieredzējis uzņēmums procedūras “ievešana pārstrādei” izmantošanā tā zināja, ka tai ir pienākums noteiktā termiņā iesniegt norēķinu, kā tai par šo pienākumu atgādināja *Hauptzollamt*.
- 21 Pārsūdzot *Finanzgericht Hamburg* lēmumu par prasības noraidīšanu, *Döhler* cēla *Bundesfinanzhof* [Federālajā finanšu tiesā] “Revision” [kasācijas] sūdzību, norādot, ka muitas procedūra beidzās 2007. gada 31. martā un ka nekāda pienākumu neizpilde, kas notika pēc šā datuma, piemēram, norēķina iesniegšana pēc noteiktā datuma, vairs nevarētu ietekmēt muitas procedūru un *a fortiori* radīt muitas parādu vēlākā posmā.
- 22 Iesniedzējtiesa, pārbaudījusi *Döhler* ieteikto Muitas kodeksa interpretāciju, šaubās par muitas parāda rašanos tādos apstākļos kā pamatlietā. Turklāt tā uzsver dubulta muitas parāda rašanās risku attiecībā uz to preču daļu, kuras nav reeksportētas, pirmo reizi – beidzoties procedūras termiņam, un otro – beidzoties norēķina iesniegšanas termiņam.
- 23 Šādos apstākļos *Bundesfinanzhof*, uzskatīdama, ka izskatāmās lietas atrisināšanai ir nepieciešama Muitas kodeksa interpretācija, nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [Muitas kodeksa] 204. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka tas attiecas arī uz tādu pienākumu neizpildi, kuri ir jāpilda tikai pēc attiecīgās piemērojamās muitas procedūras pabeigšanas, kā gadījumā, kad procedūras “ievešana pārstrādei” neuzlikšanas sistēmas ietvaros ievestas preces, kas ir tikušas daļēji reeksportētas, iekļaujoties termiņā, pienākuma 30 dienu laikā pēc procedūras pabeigšanas iesniegt norēķinu uzraudzības muitas iestādē neizpildes dēļ rodas muitas parāds par visām ievestajām precēm, par kurām bija jāiesniedz norēķins, ja vien nav iestājušies apstākļi, kas paredzēti [Īstenošanas regulas] 859. panta 9. punktā?”

Tiesvedība Tiesā

Mutvārdu procedūras atkārtota sākšana

- 24 Ar 2011. gada 1. marta lēmumu Tiesa šo lietu piešķīra septītajai palātai un lūdza lietas dalībnieces ierasties uz tiesas sēdi 2011. gada 13. aprīlī. Tā turklāt nolēma šo lietu izlemt bez ģenerālvokāta secinājumiem.

- 25 Piemērojot Tiesas Reglamenta 44. panta 4. punktu, 2011. gada 22. septembrī septītā palāta nolēma atdot lietu atpakaļ Tiesai, lai to varētu nodot iztiesāšanas sastāvam, kurā ir vairāk tiesnešu. Tādēļ Tiesa nolēma piešķirt lietu trešajai palātai un nolēmumu pieņemt, noklausoties ģenerālvokāta secinājumus.
- 26 Ar 2011. gada 25. oktobra rīkojumu atbilstoši Reglamenta 61. pantam Tiesa uzdeva atsākt mutvārdu procedūru un uzaicināt lietas dalībnieces uz atkārtotu tiesas sēdi 2011. gada 1. decembrī.
- 27 Ģenerālvokāts savus secinājumus sniedza 2012. gada 8. marta tiesas sēdē pēc tam, kad mutvārdu process bija beidzies.

Par lūgumu atsākt mutvārdu procesu pēc ģenerālvokāta secinājumu noklausīšanās

- 28 Ar 2012. gada 9. marta vēstuli *Döhler* lūdza tai ļaut sniegt rakstveida apsvērumus par ģenerālvokāta secinājumiem vai atkārtoti sākt mutvārdu procedūru. Sava lūguma pamatojumam *Döhler* norāda, ka nepiekrīt ģenerālvokāta paustajai nostājai un uzskata, ka secinājumi tikuši sniegti ārpus mutvārdu procesa, kas bija beidzies 2011. gada 1. decembrī.
- 29 Vispirms jānorāda, ka Tiesas Statūtos un Reglamentā lietas dalībniekiem nav paredzēta iespēja iesniegt apsvērumus par ģenerālvokāta sniegtajiem secinājumiem (skat. 2000. gada 4. februāra rīkojumu lietā C-17/98 *Emesa Sugar, Recueil*, I-665. lpp., 2. punkts).
- 30 Attiecībā uz mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 61. pantu Tiesa var pēc savas ierosmes vai pēc ģenerālvokāta priekšlikuma, vai arī pēc lietas dalībnieku lūguma izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta vai arī ka lieta ir iztiesājama, pamatojoties uz argumentu, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši (skat. 2009. gada 3. marta spriedumu lietā C-205/06 Komisija/Austrija, Krājums, I-1301. lpp., 13. punkts).
- 31 Tā kā šajā gadījumā Tiesa uzskata, ka tā ir pietiekami informēta, lai pieņemtu lēmumu, un ka lieta nav jāizskata, pamatojoties uz argumentiem, kurus lietas dalībnieki nebija apsprieduši pat tiesas sēdē, lūgums atkārtoti sākt mutvārdu procesu nav jāapmierina.
- 32 Par *Döhler* argumentu, ka secinājumi tikuši sniegti ārpus mutvārdu procedūras, ir jāatgādina, ka Reglamenta 59. pantā ir paredzēts, ka, pirmkārt, ģenerālvokāts mutvārdu procesa beigās mutvārdos sniedz motivētus secinājumus un, otrkārt, Tiesas priekšsēdētājs minētā procesa slēgšanu pasludina pēc secinājumu sniegšanas. Izskatāmajā lietā ir konstatēts, ka mutvārdu process netika pabeigts pēc tam, kad ģenerālvokāts sniedza savus secinājumus 2012. gada 8. marta tiesas sēdē. Tādēļ jāatzīst, ka secinājumu sniegšanas apstākļi izskatāmajā lietā nav bijuši pretrunā Tiesā piemērojamajām tiesību normām.
- 33 Tādējādi Tiesa, uzklusījusi ģenerālvokātu, uzskata, ka ir jānoraida pamatlietas prasītājas lūgumi sniegt papildu rakstveida apsvērumus vai atkārtoti sākt mutvārdu procesu.

Par prejudiciālo jautājumu

- 34 Ar uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka pienākuma iesniegt norēķinu kontroles iestādei 30 dienu laikā no procedūras pabeigšanas brīža, kā tas paredzēts Īstenošanas regulas 521. panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā, neizpilde rada muitas parādu par visām ievestajām precēm, par kurām bija jāiesniedz norēķins, tostarp ārpus Savienības teritorijas reeksportētajām precēm, ja uzskatāms, ka nav izpildīti Īstenošanas regulas 859. panta 9. punkta nosacījumi.

- 35 Atbilstoši Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunktam muitas parāds rodas, neizpildot kādu no pienākumiem, ko uzliek ievad muitas nodoklim pakļaujamo preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras izmantošanu, kurā tās nodotas, ja vien nav pierādīts, ka šī neizpilde nav būtiski iespaidojusi attiecīgās pagaidu glabāšanas vai muitas procedūras pareizu norisi. Kā savu secinājumu 49. punktā norādījis ģenerālvokāts, ir jāuzsver, ka ikviens gadījums, kam piemērojams šis izņēmums, ietilpst Muitas kodeksa 204. panta piemērošanas jomā.
- 36 *Döhler* uzskata, ka pamatlietā pārstrāde bija pabeigta, kā teikts Muitas kodeksa 89. panta 1. punktā, preces reeksportējot noteiktajā veidā un termiņā, un ka tiesības šo režīmu izmantot nevar izbeigties retroaktīvi, rodoties muitas parādam tādēļ, ka norēķins nav ticis iesniegts noteiktajā termiņā. Tādēļ, kā uzskata *Döhler*, Īstenošanas regulas 521. panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā paredzētā pienākuma iesniegt norēķinu neizpilde nevar radīt muitas parādu, jo šis pienākums ir jāizpilda pēc attiecīgās muitas procedūras pabeigšanas.
- 37 Šādai nostājai nevar piekrist.
- 38 Patiesībā neviena Muitas kodeksa un tā Īstenošanas regulas – redakcijās, kas bija spēkā pamatlietas faktu rašanās laikā – norma neļauj konstatēt, ka sakarā ar pienākuma neizpildes ietekmi uz muitas parāda rašanos, piemērojot Muitas kodeksa 204. pantu, ir jānošķir pienākumi, kas jāpilda pirms vai pēc attiecīgās muitas procedūras pabeigšanas, vai arī primāri un sekundāri pienākumi.
- 39 Turklāt Muitas kodeksa 204. panta 1. punktā ir noteikts, ka muitas parāds rodas, “neizpildot kādu no pienākumiem, ko uzliek [...] muitas procedūras izmantošana”, tādējādi ietverot visus pienākumus, kas izriet no attiecīgās muitas procedūras. Vēl arī ir jāuzsver, ka Īstenošanas regulas 859. panta 9. punktā ir skaidri noteikts, ka norēķina iesniegšanai paredzētā termiņa nokavēšana nav to pienākumu neizpildes starpā, kuri rada muitas parādu, ja vien ir izpildīti zināmi, minētajā pantā definēti nosacījumi.
- 40 Ir jāatgādina, ka ievēšana pārstrādei neuzlikšanas režīmā ir izņēmuma pasākums, kura mērķis ir veicināt zināmu ekonomisku darbību veikšanu. Atbilstoši šai procedūrai Savienības muitas teritorijā atrodas ārpuskopienas preces, kas rada risku, ka šīs preces, nebūdamas atmuitotas, nonāks dalībvalstu ekonomikas apritē (skat. 2010. gada 15. jūlija spriedumu lietā *C-234/09 DSV Road*, Krājums, I-7333. lpp., 31. punkts).
- 41 Tā kā šī procedūra ietver acīmredzamu risku saistībā ar pareizu Savienības muitas tiesību aktu piemērošanu un nodokļu iekasēšanu, tās izmantotājiem ir strikti jāievēro no tās izrietošie pienākumi. Tāpat no šo pienākumu neizpildes izrietošās sekas ir jāinterpretē šauri (skat. 2010. gada 14. janvāra spriedumu apvienotajās lietās *C-430/08* un *C-431/08 Terex Equipment* u.c., Krājums, I-321. lpp., 42. punkts).
- 42 Kā savu secinājumu 50. punktā uzsvēris ģenerālvokāts, procedūras “ievēšana pārstrādei” pabeigšana, pamatojoties uz attiecīgo norēķinu, ir tā, kas nosaka ievesto preču galīgo mērķi, atkāpjoties no vispārējās procedūras. Iesniedzot norēķinu, importētājs deklarē muitas dienestiem to preču mērķi, kas ievestas ar nosacījumiem. Tāpat norēķins ir galvenais dokuments ievēšanas pārstrādei neuzlikšanas sistēmā ietvaros, par ko liecina arī sīkie apraksti, kuriem tajā ir jābūt iekļautiem saskaņā ar Īstenošanas regulas 521. panta 2. punktu, un pienākums iesniegt norēķinu 30 dienu laikā pēc procedūras pabeigšanas termiņa, kas paredzēts Īstenošanas regulas 521. panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā, un tiem ir īpaša nozīme šīs muitas procedūras muitas uzraudzībai.
- 43 Tādējādi muitas parāda rašanās tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, nav sankcijas rakstura, bet ir uzskatāma par sekām, kuras iestājas, neizpildot ievēšanas pārstrādei neuzlikšanas režīmā priekšrocības iegūšanai nepieciešamos nosacījumus. Šai procedūrai ir raksturīga nosacīta priekšrocības piešķiršana, kas nevar notikt, ja netiek izpildīti ar to saistītie nosacījumi, kuru dēļ neuzlikšanas režīmu nevar piemērot un līdz ar to ir pamats piemērot muitas nodokli.

- 44 Turklāt Tiesa ir atzinusi, ka ar Īstenošanas regulas 859. pantu efektīvi tiek īstenota procedūra, kurā izsmeltoši tiek noregulēta tādu pienākumu neizpilde Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē, kura “nav būtiski iespaidojusi attiecīgās pagaidu glabāšanas vai muitas procedūras pareizu norisi” (1999. gada 11. novembra spriedums lietā C-48/98 *Söhl & Söhlke*, *Recueil*, I-7877. lpp., 43. punkts). Izskatāmajā lietā iesniedzējtiesa savu jautājumu gan ir formulējusi, pieņemot, ka minētajā 859. pantā uzskaitītie nosacījumi nav izpildīti.
- 45 Tādēļ ir jāuzskata, ka tāda pienākuma neizpilde, kas saistīts ar ieviešanas pārstrādei neuzlikšanas režīmā izmantošanu un kas bija jāizpilda pēc minētās muitas procedūras pabeigšanas, šajā gadījumā – pienākums iesniegt norēķinu Īstenošanas regulas 521. panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā aprakstītais pienākums iesniegt norēķinu 30 dienu laikā – attiecībā uz visām pārstrādei paredzētajām precēm rada muitas parādu atbilstoši Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunktam, ja vien nav izpildīti Īstenošanas regulas 859. panta 9. punkta uzskaitītie nosacījumi.
- 46 Attiecībā uz iesniedzējtiesas un *Döhler* norādīto dubulta muitas parāda rašanās risku precēm, kas pamatlietas apstākļos nav reeksportētas, ir jāatgādina, ka Muitas savienībai ir pretrunā dubulta nodokļa uzlikšana precēm (1988. gada 20. septembra spriedums lietā 252/87 *Kiwall*, *Recueil*, 4753. lpp., 11. punkts).
- 47 Tātad iesniedzējtiesai ir jānodrošina, lai muitas iestādes nepieļauj otra muitas parāda rašanos par precēm, par kurām muitas parāds jau ir radies sakarā ar iepriekš notikušu iekasējamības gadījumu.
- 48 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka pienākuma iesniegt norēķinu kontroles iestādei 30 dienu laikā no procedūras pabeigšanas brīža, kā tas paredzēts Īstenošanas regulas 521. panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā, neizpilde rada muitas parādu par visām ievestajām precēm, par kurām bija jāiesniedz norēķins, tostarp ārpus Savienības teritorijas reeksportētajām precēm, ja uzskatāms, ka nav izpildīti Īstenošanas regulas 859. panta 9. punkta nosacījumi.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 49 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 648/2005, 204. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka pienākuma iesniegt norēķinu kontroles iestādei 30 dienu laikā no procedūras pabeigšanas brīža, kā tas paredzēts Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007, 521. panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā ievilkumā, neizpilde rada muitas parādu par visām ievestajām precēm, par kurām bija jāiesniedz norēķins, tostarp ārpus Savienības teritorijas reeksportētajām precēm, ja uzskatāms, ka nav izpildīti Regulas Nr. 2454/93 859. panta 9. punkta nosacījumi.

[Paraksti]